

בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

המבקש: [REDACTED]

באמצעות ב"כ

- נגד -

המשיבה: **מדינת ישראל**

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

בקשה לעיון חוזר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור

1. בהחלטה מיום 29.07.12, נקבע כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות, בין השאר נאמר שם כי גם במקרה שיום 04.06.12 (היום בו ניתנה ההחלטה הנוספת של בית המשפט קמא) הוא היום בו יחל מניין הימים הרי שהיום האחרון להגשת הערעור הינו 20.07.12 וכאשר הערעור הוגש ביום 25.07.12 הרי שהוגש הוא באיחור, נקבע בהחלטה זו שלאור עובדות אלו וללא הסבר כדי להביא למסקנה שסיכויי הערעור קלושים **ולו מטעם דיוני זה**.
2. בהחלטת בית המשפט מיום 02.08.12, נקבע כי מנימוקי המשיבה הבקשה להארכת מועד נדחת.
3. המשיבה בנימוקיה הצטרפה לדעת בית המשפט הנכבד (כבוד השופט יועד הכהן) בהחלטתו דלעיל מיום 29.07.12, אשר כאמור דחה בה כבוד השופט את בקשת המבקש לעיכוב ביצוע פסק הדין.
4. לציין כי נימוקי המשיבה בתגובתה מסתמכים על החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.07.12 וטוענת המשיבה כי אף אם יחל מניין הימים ביום 04.06.12 הרי **"עבר יומו בטל קורבנו"**¹.
5. מא היא? שטענת המבקש שנפלה טעות בידי בית המשפט הנכבד. כידוע, בהליך הפלילי מניין ימי הפגרה נספר לעניין הגשת הערעור, וזאת לאור היעדר הוראה אחרת בחוק סדר הדין הפלילי, סעיף 10 לחוק הפרשנות קובע:

¹ ברכות, כו, א.

(א) מקום שנקבעה תקופה קצובה במספר ימים או שבועות מיום פלוני, אותו יום לא יבוא במנין.

(ב) תקופה קצובה במספר חדשים או שנים לאחר אירוע פלוני תסתיים בחדשה האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום האירוע, ואם היה החודש חסר אותו יום - ביום האחרון של החודש.

(ג) במנין ימי תקופה יבואו גם ימי מנוחה, פגרה או שבתון שעל פי חיקוק, זולת אם הם הימים האחרונים שבתקופה.

6. בעניינו של המבקש חל סעיף 10(ג), וכפי שטען המבקש וכפי שנאמר בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.07.12, המועד האחרון להגשת הערעור הוא 20.07.12, שהוא 5 ימים לאחר תחילת הפגרה (אשר החלה ביום 15.07.12). הערעור הוגש ביום 25.07.12, מכאן שהערעור הוגש בזמנו ולא בטל קורבנו. שהרי מניין הימים הנותרים להגשתו אמור להתחיל שוב בסיום הפגרה. (ראה בין השאר, ע"פ 4543/90 חברת גדבאו ובניו קבלני נ' מדינת ישראל²).

7. בעניינו של המבקש, כאמור לעיל, החלטתו האחרונה של בית המשפט ניתנה ביום 04.06.12, לאור זאת מסתיימת התקופה להגשת הערעור בתוך תקופה הפגרה (20.07.12), ולכן יש תוקף להוראות הסיפא של סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות מאריכה את מועד הגשת הערעור וזאת עד ליום 01.09.12.

8. עוד יטען המבקש כי בערעורים המוגשים מיום 01.06.12 הרי חל סעיף 10(ג) לעיל ולכן סוף התקופה להגשת הערעור/בקשות בהם הוא 01.09.12.

9. הסמכות להאריך מועד להגשת ערעור פלילי קבועה, כידוע, בסעיף 201 ולחוק סדר הדין הפלילי³, ולהבדיל מהדין בהליך

² שם נקבע "סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, תשמ"א - 1981 קובע כי "במניין ימי תקופה יבוא גם ימי מנוחה, פגרה או שבתון שעל פי חיקוק, זולת אם הם הימים האחרונים שבתקופה". הוראה זו חלה על כל חיקוק וחוק סדר הדין הפלילי בכלל זה. מכוח הוראה זו, ימי הפגרה מובאים במניין ימי התקופה. בהתחשב במועד החלטתו האחרונה של בית המשפט (3.7.90) מסתיימת התקופה להגשת ערעור בעיצומה של הפגרה (ביום 17.8.90) ויש תוקף להוראת הסיפא של סעיף 10(ג) הנ"ל המאריך את המועד להגשת ערעור עד יום 1.9.90".

³ חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

אזרחי, שיקול דעתו של בית המשפט אינו מוגבל בקיומם של טעמים מיוחדים. לכאן יפים דבריו של כבוד השופט א' גולדברג⁴:

"גישה זו מיוסדת על ההשקפה כי "כאשר מדובר בהליך פלילי לא יהא זה נכון שבית המשפט בבואו להחליט בגורלו של נאשם, גם בשלב של בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, יתעלם ממכלול הנסיבות ומההיבטים החברתיים והציבוריים הנלווים להליך זה ומנקודת המוצא כי עיקרו של הליך זה הוא האמת ועשיית הצדק לנאשם ולחברה" (ב"ש 230/86, ע"פ 947/85 עוזי עצמון נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(2) 353). מכאן כי השיקולים שיש לקחת בחשבון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי הם, בין השאר, "התקופה שחלפה מאז שחלף המועד הקבוע להגשת הערעור – ככל שחלף זמן רב יוצר יש צורך בנימוקים משכנעים יותר להארכת המועד, השאלה אם המערער היה מיוצג בידי עורך דין וכן את סיכויי הערעור" (בש"פ 1207/97 שקיראת נאסר חמידאן נ' מדינת ישראל" (1997) (פורסם בנבו)).

10. בעניינו של המבקש חלפו 5 ימים בלבד, פער ימים קטן לכל הדעות, ומקרה בו לא היה חל סעיף 10(ג) לעיל, ניתן היה ליתן משקל ממשי לכך ולקבל את בקשת המבקש להארכת מועד להגשת הערעור.
11. אשר על כן, ולאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הארכת המועד להגשת הערעור וזאת לפי דין עד ליום 01.09.12.
12. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדון בשנית בבקשה לעיכוב ביצוע וזאת לאור הנטען בבקשה זה.
13. מן הדין להיענות לבקשה זו.

עו"ד, [REDACTED];
ב"כ המבקש

⁴ רע"פ 388/98 ציפי דרורי ואח' נ' מדינת ישראל, דינים עליון, כרך נז, 561.

